

Рр. Я. Житковъ

I
СИРАЧЕТО.

Иванчо и Донка излѣзвахъ всякой день съ майкѣ си на край село, гдѣто ся беряхъ и другы дѣца отъ селото, да играйтъ. Майка имъ имаше обичай да посѣднува подъ голѣмъ единъ орѣхъ, който правяше хубавъ сѣнкъ, и тамъ си шіяше, или кърпеше, или плегеше докль играяхъ дѣчицата ѝ. Твърдѣ често придружаваше на Иванча и на Донкѣ въ игрятъ, малечкый Стоецчо, сынъ на единъ сиротъ селянкъ. И така по-вече тѣ тримцата си играйкахъ. Най имъ беше драго да тичѣтъ по полето и да ловятъ пеперуды, еще и да берѣтъ диво цвѣтїе, чего носяхъ и го давахъ на майкѣ си, да го скрие. По нѣкога си правяхъ нѣщо таквозъ като колибкѣ отъ върхари да ся крийтъ отъ слънцето. И като ся поумо-